

Als vrouw naar de sauna

Afgelopen vrijdag mocht ik een avondje uit in de grote stad. Na een lange tijd ontmoette ik mijn inmiddels ex-studiegenoten voor een gezellig samenzijn. Deze twee studiegenoten ken ik een korte tijd, maar voor mijn gevoel is het contact erg intens. Zodra we elkaar zien ontstaat er een woordenstroom en willen we alles van elkaar weten en ook alles over onszelf vertellen. We “matchen”, zeg maar.

Een van deze twee studiegenoten komt uit een zeer welgesteld gezin. Tijdens zijn verhalen hangen wij aan zijn lippen en willen wij alle details horen over zijn “andere” bestaan. We kijken enigszins jaloers naar de foto's op de i-phone om het beeld nog vollediger te krijgen. Mijn andere studiegenoot vind ik zeer aantrekkelijk, maar is soms zo ontzettend fout, een absolute womanizer. Maar ook deze verhalen zijn heerlijk om aan te horen en vragen naar meer. Soms reageer ik gespeeld geshockt om ons vrouwen te verdedigen, maar diep van binnen geniet ik enorm en ben ik jaloers op zijn vrije bestaan.

De mannen delen dat zij ontzettend jaloers zijn aangelegd. Vol verbazing hoorde ik de “do's en dont's binnen een relatie”, volgens hun mening, aan. Over de vraag of het wel verantwoord was dat ik met twee mannen aan de bar zat en niet op de bank bij mijn vriendje moesten de heren enige tijd nadenken. Twijfelend antwoordde zij dat omgang met studiegenoten een uitzondering was. Ik moest erg hard lachen omdat ik dacht dat ik in de maling werd genomen. Helaas was dit niet het geval.

Later op de avond, toen ik alleen met de womanizer was overgebleven, werden de gesprekken wat intiemer. We flirten wat over en weer. Opnieuw kwam het onderwerp “regels-binnen-een-relatie” aan de orde. De womanizer vertelde dat hij het niet zou accepteren wanneer zijn vriendin naar de sauna zou gaan. Op mijn vraag wat daar nu “verkeerd” aan zou kunnen zijn, antwoordde hij dat je toch niet je blote lichaam zou tonen aan andere mannen. Ik probeerde de womanizer aan alle kanten duidelijk te maken met welke intentie ik naar de sauna ging. Helaas mocht dit niet baten.

Na mijn harde gelach en aankondiging dat ik huiswaarts ging, vertelde hij dat zijn gedachten waarschijnlijk wat bekrompen overkwamen, maar dat het echt zijn gevoel was. Gelukkig gaf hij ook aan te weten dat dit de rede was waarom hij waarschijnlijk nooit een vriendinnetje kon behouden. Mijn gedachten waren enkel; “Zoals de waard is, vertrouwt hij zijn gasten”.

Op de fiets terug naar huis overdacht ik de avond. Vreemd hoe mensen het zo goed met elkaar kunnen vinden en toch zo anders in elkaar zitten.

De volgende dag berichtte hij mij dat hij brak was. Ik gaf aan mij hetzelfde te voelen en dat ik overwoog een saunaatje te pakken, gelukkig kon hij hier om lachen.